

) Messrs Mul Chand Chuni Lai v. The Union of India
(Harbans Singh, C.J.)

ਅੰਕ ਨੰ. (4)।

(8) 5 ਅੰਕ ਨੰ. t(1) 'ਤੇ ਮੋਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਸ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਮੂਲ ਚੰਦ ਚੂਨੀ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ.

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 709.

18 ਫਰਵਰੀ 1972 ਈ.

1930 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(4)—ਖੇਤੀਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੇ ਪੈਚ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ—ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਮਾਲ—ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—*ges*—ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) "ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਰਸੀਦ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ / ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਪੂਰਤੀਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ।'

25 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ. ਸੇਠੀ, ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ, ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਬੀ ਕੇ ਝਿੰਗਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

H ARBANS SINGH, C.J.—(1) ਇਹ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ। 1206-50 ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਗਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਸਮਾਲ ਕਾਜ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਸਾਨ ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਖੇਪ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਖੇਪ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। , ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ.

(3) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਪਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਖੇਪਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਦਨ ਲਾਈ ਪੀਡਬਲਿਊ 1 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਫਰਮ ਮਾਲ ਦੀ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(5) ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) "ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ" ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਖੇਪਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ , ਅਰਥਾਤ, ਖੇਪਦਾਤਾ। , ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(6) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਲੀਅਰਿੰਗ ਏਜੰਟ ਕੁੰਦਨ ਲਾਈ ਪੀਡਬਲਿਊ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਫਰਮ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੰਦਰ ਰਾਜ ਪੀਡਬਲਿਊ 2 ਅਤੇ ਫਰਮ ਦਾ ਪਾਰਟਨਰ ਚੂਨੀ ਲਾਈ ਪੀਡਬਲਿਊ 3 ਆਇਆ ਹੈ। ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ

ਉਹ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਸ਼-ਬੁੱਕ, ਖੱਟਾ, ਜਰਨਲ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਹਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਤ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ, ਖੇਪਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸੂਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਾਲਾਨ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸਨ)। ਹੈਂਡਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਐਂਡੋਰਸੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਦਾ

) Messrs Mul Chand Chuni Lai v. The Union of India
(Harbans Singh, C.J.)

ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖੇਪ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਛੋਟੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(8) ਰੇਲਵੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇਹ ਵੈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਫੈਕਟਰੀਜ਼, ਲਿਮਿਟਿਡ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਖੇਪਦਾਤਾ ਜੇ.ਸੀ. ਮਿੱਲਜ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ ਸੀ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸੂਟ ਲੈ ਆਇਆ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਲਵੇ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ.ਸੀ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ. ਮਿੱਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

- (1) 1948 PLR 290
- (2) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 395.

ਜੇਸੀ ਮਿੱਲ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਜੇਸੀ ਮਿੱਲ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਪ ਖੁਦ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜੇ.ਸੀ. ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਖੋਪ ਜੇ.ਸੀ. ਜੇ.ਸੀ. ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਖੋਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋਖਮ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਕੰਸਾਈਨਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕੰਸਾਈਨਰ ਹੈ ਜੋ ਖੋਪ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਖੋਪਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ, 1930 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਖੋਪ ਕਰਤਾ ਤੋਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ, ਸਵਾਲ, ਕੀ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਖੋਪ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਕੇਸ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੋਪ ਬੁੱਕ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਪ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨੌਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰ ਮੀਜ਼ਲ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਲਿਕ ਕੋਲ ਰਹੇਗਾ, ਖੋਪ ਕਰਤਾ

ਸਿਰਫ ਮੀਜ਼ਲ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਨਸਾਈਨਰੀ ਇੱਕ ਕਨਸਾਈਨਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਸਾਈਨਰ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦਾ ਓਟੀਮੇਰੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ * * * # ' * * - # - * * * (ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਮੇਰਾ) (ਇਟਾਲਿਕਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ).

(9) ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖੋਪ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਟ ਖੋਪਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ

) Messrs Mul Chand Chuni Lai v. The Union of India
(Harbans Singh, C.J.)

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਖਾਕਿਤ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਕੰਸਾਈਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਾਲ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਖੇਪਦੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਨਸਾਈਨਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ।

(10) ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿ 'ਜਿੱਥੇ' ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਮਾਲ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ, ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸੂਟ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਵੈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਫੈਕਟਰੀਜ਼ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਸੇਲ ਆਫ ਗੁੱਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਮਾਲ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਖੇਪ ਕਰਤਾ ਜੋ ਅਸਲੀ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(12) ਤਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰ: ipcorrespondentJ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਚਾਹ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਨਾ ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੰਦਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਥੀ ਚੂਨੀ ਲਾਈ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਚਾਹ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲੇ। ਇੱਕ ਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ: -

“ਪਾਣੀ ਬੋਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।
ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਬੂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ: -

8 ਬੈਗਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ (ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ)

26 ਬੈਗਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ (ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ) 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ: -

“ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਬੈਗ 30 ਕਿਲੋ. ਕੁੱਲ * * *

) Messrs Mul Chand Chuni Lai v. The Union of India
(Harbans Singh, C.J.)

*।

ਹੋਰ ਖੇਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੁਕਸਾਨ ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਸਮਾਨ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਬੂ ਛੱਡ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੰਦਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ: -

"ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੂਟ ਦੀ ਖੇਪ ਦੇ ਖਰਾਬ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

1 ਜਗਜੀਤ ਰਾਏ ਵੋਰਗ ਆਦਿ v. The State of Haryana (ਮਹਾਜਨ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੰਨੀ ਲਾਈ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ:

"ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਸਮਾਨ ਵੀ ਸਾਡੀ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
„ * **

(13) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖੇਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਰਾਜ ਨੇ ਹਰ ਇੱਕ ਖੇਪ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਚਾਹ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰੇਟ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਦਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਨੇ ਚਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚੂਨ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਆਂਟਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(14) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਰਚੇਗੀ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

) Messrs Mul Chand Chuni Lai v. The Union of India
(Harbans Singh, C.J.)

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਸੀ.ਜੇ., ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪੱਤੜ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਵ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜਗਜੀਤ ਰਾਏ ਵੇਹਰਾ, ਆਦਿ।— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ - '

iW

:. .

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, ਆਦਿ।,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3314-

24 ਅਪ੍ਰੈਲ 1974 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ (ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III) ਨਿਯਮ (1952)- ਨਿਯਮ 2(ਡੀ), 2(ਜੀ), 5 ਅਤੇ 6 - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ - ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ 6f ਨਿਯਮ.